

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14 czerwca 2019 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku P. B. z dnia 10 maja 2019 roku przyznał mu rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od dnia 23 maja 2019 roku tj. od zaprzestania pobierania zasiłku chorobowego.

Do ustalenia podstawy wymiaru renty przyjęto:

- przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 lat kalendarzowych od 2009 do 2018.
- wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynosi 48,25%.

Podstawa wymiaru obliczona przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 48,25% przez kwotę bazową 4003,88 złotych wynosi 1931,87 złotych.

Do ustalenia wysokości renty zakład uwzględnił okresy:

1. składkowe 23 lata, 6 miesięcy i 26 dni tj. 282 miesięcy;
2. nieskładkowe 6 miesięcy i 19 dni tj. 6 miesięcy;
3. okres brakujący do 25 lat – 1 rok tj. 12 miesięcy.

Zakład nie uwzględnił okresu:

- od 1 sierpnia 1989 – 27 października 1989 – zatrudnienia w (...) z uwagi na brak wymiaru czasu pracy;
- od 13 kwietnia 1991 – 18 kwietnia 1991 – okres, kiedy wnioskodawca nie podjął zatrudnienia po wojsku;
- od 4 stycznia 1994 – 17 stycznia 1994, od 7 lutego 1994 – 28 lutego 1994, od 6 kwietnia 1994 do 21 kwietnia 1997 roku – zatrudnienia w A. z uwagi na brak pieczętki zakładu pracy, brak pieczętki osoby wystawiającej dokumenty, brak informacji czy były opłacone składki na ubezpieczenie społeczne, czy były urlopy bezpłatne czy wnioskodawca miał wypłacane zasiłki chorobowe, opiekuńcze, świadczenie rehabilitacyjne;
- od 1 czerwca 1997 – 31 grudnia 1997 – zatrudnienia w A. A. z uwagi na brak informacji czy wnioskodawca miał wypłacane wynagrodzenie za czas niezdolności do pracy, zasiłki chorobowe, opiekuńcze, świadczenie rehabilitacyjne.
- od 9 stycznia 2009 – 16 stycznia 2009 – przerwa wykazana w świadectwie pracy (...) s.c. jako okres nieskładkowy, dokumenty znajdujące się w ZUS nie potwierdzają wypłaty wynagrodzenia za czas niezdolności do pracy lub zasiłku chorobowego w tym okresie.

Wysokość renty została obliczona w następujący sposób:

$$24\% (...),88 = 960,93 \text{ zł}$$

$$(282 \times 1,3\%) / 12 \times 1931,87 = 590,19 \text{ zł}$$

$$(6 \times 0,7\%) / 12 \times 1931,87 = 6,76 \text{ zł}$$

$$(12 \times 0,7\%) / 12 \times 1931,87 = 13,52 \text{ zł}$$

$$\text{Razem} = 1571,40 \text{ zł}$$

Wysokość świadczenia do wypłaty miesięcznie wynosi 1314,97 złotych.

(decyzja – k. 119-122 verte plik I załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Odwołanie od w/w decyzji wniósł P. B. wnosząc o jej zmianę poprzez ustalenie podstawy wymiaru renty z uwzględnieniem jego zatrudnienia w P.P.H.U (...) u A. M. w okresie:

1. od 4 stycznia 1994 roku do 17 stycznia 1994 roku;
2. od 7 lutego 1994 roku do 28 lutego 1994 roku;
3. od 6 kwietnia 1994 roku do 21 kwietnia 1997 roku.

(odwołanie – k. 3, pismo – k. 12)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podnosząc argumentację jak w zaskarżonej decyzji.

(odpowiedź na odwołanie – k. 5-5 verte)

Na rozprawie w dniu 8 września 2020 roku wnioskodawca sprecyzował swoje żądanie wskazując, że wnosi o przyjęcie do wyliczenia świadczenia, okresu jego zatrudnienia w firmie (...) na podstawie umowy o pracę w okresie 6 kwietnia 1994 roku do 21 kwietnia 1997 roku.

(protokół z rozprawy z dnia 8 września 2020 r. – 00:02:38 – 00:12:25 - płyta CD – k. 59)

Na rozprawie w dniu 16 marca 2021 roku wnioskodawca poparł odwołanie, zaś pełnomocnik ZUS wniósł o jego oddalenie.

(protokół z rozprawy z dnia 16 marca 2021 r. – 00:05:21 – 00:05:59 - płyta CD – k. 123)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

P. B. urodził się w dniu (...).

(okoliczność bezsporna)

Orzeczeniem Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 4 kwietnia 2019 roku skarżący został uznany za całkowicie niezdolnego do pracy do dnia 30 kwietnia 2021 roku. Data powstania całkowitej niezdolności do pracy: w czasie zasiłku chorobowego.

(orzeczenie – k. 7-8 plik I załączonych do sprawy akt organu rentowego)

W dniu 10 maja 2019 roku P. B. złożył do ZUS wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy.

(wniosek – k. 1-5 plik I załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Skarżący zatrudniony był na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy w PHU (...) w Ł. w okresie od dnia 6 kwietnia 1994 roku do dnia 21 kwietnia 1997 roku na stanowisku pracownika fizycznego. Wnioskodawca wykonywał pracę przy obróbce drewna (tokarz). Jednocześnie wskazano, że stosunek pracy został rozwiązany na zasadzie porozumienia stron.

(umowa o pracę – k. 13, zaświadczenie – k. 20, świadectwo pracy – k. 27 plik I załączonych do sprawy akt organu rentowego)

W świadectwie pracy wnioskodawcy, potwierdzającym jego zatrudnienie w w/w firmie, brak jest pieczętki zakładu pracy, zaś w miejscu podpisu właściciela firmy lub upoważnionego pracownika widnieje jedynie parafka.

(świadcstwo pracy – k. 27 plik I załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Wnioskodawca, zgodnie z PIT 11, osiągnął przychód:

- w okresie od 1 kwietnia 1994 roku do 30 listopada 1994 roku – 19400,00 złotych;

- w okresie od 1 stycznia 1996 roku do 31 grudnia 1996 roku – 5400 złotych;

- w okresie od 1 stycznia 1997 roku do 21 maja 1997 roku – 2081,60 złotych.

(pit- 11 – k. 16-16 verte, 18-19 verte)

Z zaświadczenia o wypłaconych zasiłkach z ubezpieczenia społecznego wynika, że w okresie od 15 listopada 1991 roku do 22 maja 2019 roku skarżący pobierał zasiłek chorobowy od 25 grudnia 2018 roku do 31 grudnia 2018 roku, od 1 stycznia 2019 roku do 31 stycznia 2019 roku, od 1 lutego 2019 roku do 28 lutego 2019 roku, od 1 marca 2019 roku do 31 marca 2019 roku, od 1 kwietnia 2019 roku do 22 kwietnia 2019 roku.

(zaświadczenie – k. 86 plik I załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Firma (...) zajmowała się produkcją karniszy drewnianych.

(zeznania świadka P. G. na rozprawie w dniu 15 grudnia 2020 roku e-protokół z rozprawy 00:05:10 – 00:10:04 – płyta CD – k. 97, zeznania świadka M. F. na rozprawie w dniu 15 grudnia 2020 roku e-protokół z rozprawy 00:14:13 – 00:19:17 – płyta CD – k. 97; zeznania świadka A. M. na rozprawie w dniu 28 października 2020 roku e-protokół z rozprawy 00:02:00 – 00:11:00 – płyta CD – k. 93 i k 92)

Właścicielem firmy (...) był A. M..

(zeznania świadka M. F. na rozprawie w dniu 15 grudnia 2020 roku e-protokół z rozprawy 00:14:13 – 00:19:17 – płyta CD – k. 97; zeznania świadka A. M. na rozprawie w dniu 28 października 2020 roku e-protokół z rozprawy 00:02:00 – 00:11:00 – płyta CD – k. 93 i k 92)

Wnioskodawca w firmie (...) pracował na tokarce i na krajcedze.

(zeznania świadka P. G. na rozprawie w dniu 15 grudnia 2020 roku e-protokół z rozprawy 00:05:10 – 00:10:04 – płyta CD – k. 97, zeznania świadka M. F. na rozprawie w dniu 15 grudnia 2020 roku e-protokół z rozprawy 00:14:13 – 00:19:17 – płyta CD – k. 97)

W w/w firmie była duża rotacja pracowników.

(zeznania świadka M. F. na rozprawie w dniu 15 grudnia 2020 roku e-protokół z rozprawy 00:14:13 – 00:19:17 – płyta CD – k. 97)

Kierownikiem w A. był T. B..

(zeznania świadka P. G. na rozprawie w dniu 15 grudnia 2020 roku e-protokół z rozprawy 00:05:10 – 00:10:04 – płyta CD – k. 97, zeznania świadka M. F. na rozprawie w dniu 15 grudnia 2020 roku e-protokół z rozprawy 00:14:13 – 00:19:17 – płyta CD – k. 97; zeznania świadka A. M. na rozprawie w dniu 28 października 2020 roku e-protokół z rozprawy 00:02:00 – 00:11:00 – płyta CD – k. 93 i k 92)

W umowach o pracę wnioskodawcy oraz świadka P. G., dotyczących nawiązania stosunku pracy z PHU (...) w Ł., w miejscu podpisu kierownika zakładu pracy lub upoważnionego pracownika widnieje taka sama parafka. Oprócz niej na umowie o pracę wnioskodawcy znajduje się także pieczętka zakładu pracy, zaś na umowie o pracę świadka P. G. oprócz wspomnianej wyżej parafki widnieje także pieczętka kierownika zakładu (A.) T. B..

(umowa o pracę – k. 13, k. 107)

W świadectwie pracy świadka P. G. będącego zatrudnionym w okresie od dnia 18 lipca 1996 roku do dnia 28 maja 1997 roku w PHU (...) w Ł. brak jest pieczętek tych samych, których nie ma w świadectwie pracy wnioskodawcy. Ponadto w miejscu podpisu właściciela firmy lub upoważnionego pracownika widnieje jedynie parafka tej samej osoby, napisana identyczną czcionką jak w świadectwie pracy skarżącego potwierdzającym jego zatrudnienie w A. .

(świadectwo pracy okazane na rozprawie w dniu 15 grudnia 2020 roku e-protokół z rozprawy 00:10:04- 00:11:16 – płyta CD – k. 97)

Wykonując zobowiązanie sądu organ rentowy w dniu 25 lutego 2021 roku dokonał hipotetycznego przeliczenia renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy wnioskodawcy w dwóch wariantach:

1. przy uwzględnieniu kwoty minimalnego wynagrodzenia za okres od 6 kwietnia 1994 roku do 21 kwietnia 1997 roku:

- wwpw z 20 lat wynosiłby 44,36 %.

Przy wwpw 44,36 % i uwzględnieniu okresu zatrudnienia w firmie (...) od 6 kwietnia 1994 roku do 21 kwietnia 1994 roku renta z tytułu niezdolności do pracy na dzień 23 maja 2019 roku wynosiłaby 1580,98 złotych.

2. przy uwzględnieniu stawki godzinowej w wysokości 10.000 złotych za godzinę, od 1 stycznia 1995 roku po denominacji 1 zł za godzinę:

- wwpw z 20 lat wynosiłby 41,90 %.

Przy wwpw 41,90 % i uwzględnieniu okresu zatrudnienia w (...) renta z tytułu niezdolności do pracy na dzień 23 maja 2019 roku wynosiłaby 1546,59 złotych.

Wynagrodzenie za okres zatrudnienia w A. jest spoza 20-lecia na datę złożenia wniosku o rentę z tytułu niezdolności do pracy tj. spoza okresu 1999-2018 i nie może być uwzględnione do ustalenia wwpw z kolejnych 10 lat.

Minimalne wynagrodzenie za w/w okres nie ma wpływu na wskaźnik wysokości podstawy wymiaru renty - nadal najkorzystniejszy jest wwpw przyjęty w decyzji z dnia 14 czerwca 2019 roku z 10 lat kalendarzowych od 2009 – 2018 wynoszący 48,25 %.

Po uwzględnieniu tylko okresu zatrudnienia w A. i w/w wskaźnika renta uległaby zmianie i wynosiłaby na dzień nabycia prawa do renty – 1635.34 złotych.

(pismo- hipotetyczne wyliczenie ZUS – k. 119-119 verte)

Powyższych ustaleń Sąd Okręgowy w Łodzi dokonał na podstawie powołanych dowodów w postaci dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, w tym w aktach rentowych oraz na podstawie zeznań świadków: M. F. oraz P. G., którzy potwierdzili fakt wykonywania przez wnioskodawcę pracy w firmie (...). Sąd przyjął, że wyliczenia dokonane przez ZUS w piśmie z dnia 25 lutego 2021 roku powinny zostać uwzględnione przy przeliczeniu renty z tytułu niezdolności do pracy wnioskodawcy, a mianowicie uwzględnieniu podlega okres jego zatrudnienia w (...) od dnia 6 kwietnia 1994 roku do dnia 21 kwietnia 1997 roku.

Stanowisko organu rentowego dotyczące nieuwzględnienia skarżącemu okresu jego zatrudnienia w A. od dnia 6 kwietnia 1994 roku do dnia 21 kwietnia 1997 roku, z uwagi na brak na świadectwie pracy potwierdzającego jego zatrudnienie w w/w firmie pieczętki zakładu pracy, pieczętki osoby wystawiającej dokumenty, informacji czy były opłacone składki na ubezpieczenie społeczne, informacji czy były urlopy bezpłatne, informacji czy wypłacane były zasiłki chorobowe, opiekuńcze, świadczenie rehabilitacyjne nie znajduje potwierdzenia na gruncie zebranego w niniejszej sprawie materiału dowodowego.

Faktem jest, iż w przedmiotowej sprawie wnioskodawca dysponował świadectwem pracy oraz umową o pracę potwierdzającą jego zatrudnienie w spornym okresie w A.. We wspomnianym świadectwie pracy brak jest jednak pieczętki zakładu pracy, zaś w miejscu podpisu właściciela firmy lub upoważnionego pracownika widnieje jedynie parafka.

Tutejszy Sąd mając jednak do dyspozycji świadectwo pracy świadka P. G., potwierdzające jego zatrudnienie w A. w okresie od dnia 18 lipca 1996 roku do dnia 28 maja 1997 roku, okazane przez niego na rozprawie w dniu 15 grudnia 2020 roku doszedł do przekonania, iż porównując oba dokumenty, oba zostały wystawione bez pieczętki zakładu pracy, zaś w miejscu podpisu właściciela firmy lub upoważnionego pracownika widnieje parafka, która na obu dokumentach napisana jest taką samą czcionką. Co więcej tutejszy sąd porównując umowy o pracę skarżącego i świadka P. G. potwierdzające nawiązanie przez nich stosunku pracy z A. doszedł do przekonania, że znajdująca się na nich parafka w miejscu podpisu kierownika zakładu pracy lub upoważnionego pracownika jest w istocie identyczna, zaś na umowie o pracę świadka P. G. widnieje ponadto obok wspomnianej parafki podpis kierownika zakładu PHU – (...). Tym samym wskazane powyżej dokumenty stanowią wiarygodne źródło dowodowe i tutejszy Sąd nie znajduje podstaw do ich kwestionowania, zwłaszcza wobec zeznań powołanych w sprawie świadków M. F. i P. G., którzy zgodnie twierdzili, że T. B. był kierownikiem w A., jak również że wnioskodawca w spornym okresie był zatrudniony w przedmiotowej firmie. Świadkowie jasno wskazali nie tylko na sam fakt zatrudnienia odwołującego w A., ale również szczegółowo opisali czynności jakie wykonywał, a ich zeznania są wzajemnie spójne oraz spójne z wyjaśnieniami samego odwołującego.

Stąd też nie ulega wątpliwości, iż parafka znajdująca się na świadectwie pracy skarżącego, stanowiącym dowód wykonywania przez niego pracy w spornym okresie od dnia 6 kwietnia 1994 roku do dnia 21 kwietnia 1997 roku, w istocie należy do kierownika odwołującego T. B. w A., który był osobą uprawnioną do podpisywania tego typu dokumentów.

Co istotne Sąd , w drodze pomocy sądowej, dopuścił dowód z zeznań właściciela A. - A. M.. Zeznał on, że nie pamięta skarżącego, ale miał wówczas zatrudnionych ponad 100 pracowników, którzy się zmieniali, a zatem takie stwierdzenie jest jak najbardziej wiarygodne. Jednocześnie po okazaniu mu świadectwa pracy zeznał, że jeżeli wnioskodawca otrzymał takie świadectwo to musiał być zatrudniony, a nadto wskazał, że podpis na tym świadectwie najprawdopodobniej należy właśnie do kierownika T. B., który zajmował się sprawami pracowniczymi. Powyższe potwierdza tylko twierdzenia odwołującego, zeznania pozostałych świadków i prawdziwość dokumentacji przedstawionej w toku postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Ustalenie wysokości renty z tytułu niezdolności do pracy reguluje art. 62 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2020.0.53 t.j.), który stanowi że renta dla osoby całkowicie niezdolnej do pracy wynosi:

- 1) 24 % kwoty bazowej, która wynosi 100 % przeciętnego wynagrodzenia pomniejszonego o potrącone od ubezpieczonych składki na ubezpieczenia społeczne, określone w przepisach o systemie ubezpieczeń społecznych, w poprzednim roku kalendarzowym oraz
- 2) po 1,3 % podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów składkowych;
- 3) po 0,7 % podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów nieskładkowych;
- 4) po 0,7% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresu brakującego do pełnych 25 lat okresów składkowych oraz nieskładkowych, przypadających od dnia zgłoszenia wniosku o rentę do dnia, w którym rencista osiągnąłby wiek emerytalny 60 lat.

Jak stanowi art. 62 ust. 1 a w/w ustawy, przy obliczaniu wysokości renty przepisy art. 53 ust. 3-5 stosuje się odpowiednio (dotyczące obliczania wysokości emerytury), zgodnie z którymi: emeryturę, której podstawę wymiaru stanowi podstawa wymiaru świadczenia, o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, oblicza się od tej samej kwoty bazowej, którą ostatnio przyjęto do ustalenia podstawy wymiaru, a następnie emeryturę podwyższa się w ramach waloryzacji przypadających do dnia nabycia uprawnień do emerytury (art. 53 ust. 3 w/w ustawy).

Kwestia sporna sprowadzała się do ustalenia wysokości renty z tytułu niezdolności do pracy przyznanej wnioskodawcy, z uwzględnieniem jego zatrudnienia w PHU (...) w Ł. w okresie od dnia 6 kwietnia 1994 roku do dnia 21 kwietnia 1997 roku.

W dacie wydania zaskarżonej decyzji ZUS z dnia 14 czerwca 2019 roku przyznającej skarżącemu rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od dnia 23 maja 2019 roku tj. od zaprzestania pobierania zasiłku chorobowego, organ rentowy dysponował świadectwem pracy wnioskodawcy potwierdzającym jego zatrudnienie w PHU (...) w Ł. w okresie od dnia 6 kwietnia 1994 roku do dnia 21 kwietnia 1997 roku. Jednak wskazany okres nie został uwzględniony przez ZUS do ustalenia wysokości przysługującego skarżącemu świadczenia. Owe świadectwo, potwierdzające zatrudnienie wnioskodawcy w A., jak wskazał organ rentowy, nie zawierało pieczętki zakładu pracy, pieczętki osoby wystawiającej dokumenty, informacji czy były opłacone składki na ubezpieczenie społeczne, informacji czy były urlopy bezpłatne, czy wypłacane były zasiłki chorobowe, opiekuńcze, świadczenie rehabilitacyjne.

Celem wyjaśnienia przedmiotowych okoliczności Sąd dopuścił między innymi dowód z zeznań świadków: świadka P. G. oraz M. F. oraz A. M., co pozwoliło w sposób wszechstronny przeanalizować zasadność żądania wnioskodawcy.

Szczegółowy tryb postępowania w sprawach ustalania prawa do świadczeń pieniężnych przewidzianych w ustawie o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych został określony w rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. Nr 237 poz. 1412). Stosownie do treści § 10 ust. 1 pkt 2 wskazanego rozporządzenia, osoba ubiegająca się o świadczenie powinna przedstawić dokumenty stwierdzające okresy uzasadniające prawo do świadczeń i ich wysokość. Natomiast zgodnie z § 21 ust. 1 w/w rozporządzenia, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, środkiem dowodowym stwierdzającym okresy zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania oraz spółdzielczej umowy o pracę jest świadectwo pracy, zaświadczenie płatnika składek lub innego właściwego organu, wydane na podstawie posiadanych dokumentów lub inny dokument, w tym w szczególności:

- 1) legitymacja ubezpieczeniowa;
- 2) legitymacja służbowa, legitymacja związku zawodowego, umowa o pracę, wpis w dowodzie osobistym oraz pisma kierowane przez pracodawcę do pracownika w czasie trwania zatrudnienia.

Zgodnie z art. 473 § 1 k.p.c. w postępowaniu w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych nie stosuje się przed sądem przepisów ograniczających dopuszczalność dowodu z zeznań świadków i z przesłuchania stron. Ten wyjątek od ogólnych zasad, wynikających z art. 247 k.p.c., sprawia, że każdy istotny fakt może być dowodzony wszelkimi środkami dowodowymi, które sąd uzna za pożądane, a ich dopuszczenie za celowe (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 4 października 2007r., I UK 111/07). Oznacza to, że w postępowaniu przed sądami pracy i ubezpieczeń społecznych okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość mogą być udowodnione wszelkimi środkami dowodowymi, przewidzianymi w kodeksie postępowania cywilnego. Dodatkowo Sąd miał na względzie, że świadectwo pracy podlega ocenie Sądu, jak każdy inny środek dowodowy, stosownie do dyspozycji art. 233 k.p.c.

Okoliczności związane z okresem zatrudnienia wnioskodawcy w A. od dnia 6 kwietnia 1994 roku do dnia 21 kwietnia 1997 roku, Sąd ustalił na podstawie całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego, w szczególności poprzez dokonanie porównania świadectwa pracy wnioskodawcy, jego umowy o pracę potwierdzających zatrudnienie skarżącego w w/w firmie, ze świadectwem pracy i umową o pracę świadka P. G. będącego również pracownikiem wskazanej firmy w okresie od dnia 18 lipca 1996 roku do dnia 28 maja 1997 roku.

W ocenie tutejszego Sądu przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe wykazało, że nie istnieją przeszkody, które uniemożliwiałyby uwzględnienie przy ustalaniu wysokości przysługującej skarżącemu renty okresu jego zatrudnienia w A. od dnia 6 kwietnia 1994 roku do dnia 21 kwietnia 1997 roku. Wątpliwości, które powziął organ rentowy odnośnie w/w świadectwa pracy wnioskodawcy zostały skutecznie rozwiane na gruncie zebranego w sprawie materiału dowodowego.

Wskazać należy, że zakwestionowane przez organ rentowy świadectwo pracy wnioskodawcy zawierało następujące elementy: określenie rodzaju pracy, nazwę zakładu pracy, okres zatrudnienia skarżącego, datę jego urodzenia, imię ojca, wysokość średniego wynagrodzenia miesięcznego odwołującego osiąganego na wskazanym wyżej stanowisku pracy, liczbę godzin nieobecnych z powodu choroby, wskazanie sposobu rozwiązania stosunku pracy, adnotację o zajęciu wynagrodzenia, a ponadto określenie daty i miejsca wydania. Odnośnie braku pieczętki imiennej na wskazanym świadectwie pracy tutejszy Sąd pragnie nadmienić, że w pełni podziela wyrażony orzecznictwie sądów powszechnych pogląd, iż brak imiennej pieczętki osoby upoważnionej do sporządzenia i podpisania świadectwa pracy nie może stanowić przeszkody formalnej do uznania takiego dokumentu jako środka dowodowego, jeśli nie ma innych, uzasadnionych wątpliwości (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 21 sierpnia 2013 r., III AUa 1770/12; wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 29 sierpnia 2013 r., III AUa 11/13; wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 14 października 2014 r., III AUa 90/14).

Jak już zostało wykazane na gruncie oceny zebranego materiału dowodowego tego rodzaju inne uzasadnione wątpliwości nie zachodzą w omawianym przypadku. Wydane skarżącemu świadectwo pracy potwierdzające jego zatrudnienie w A. w spornym okresie w istocie jest autentyczne co oznacza, że posiada walor umożliwiający identyfikację osoby, która była upoważniona do jego podpisania. Taką osobą w niniejszej sprawie, która podpisała przedmiotowy dokument (poczyniła parafkę), był kierownik zakładu (...).

Jak już wskazano w ocenie materiału dowodowego, Sąd mając do dyspozycji świadectwo pracy świadka P. G., potwierdzające jego zatrudnienie w A. w okresie od dnia 18 lipca 1996 roku do dnia 28 maja 1997 roku, okazane przez niego na rozprawie w dniu 15 grudnia 2020 roku doszedł do przekonania, porównując oba dokumenty, iż obydwa świadectwa zostały wystawione bez pieczętki zakładu pracy, zaś w miejscu podpisu właściciela firmy lub upoważnionego pracownika widnieje parafka, która na obu dokumentach napisana jest taką samą czcionką. Z kolei porównując umowy o pracę skarżącego i świadka P. G., potwierdzające nawiązanie przez nich stosunku pracy z A., Sąd doszedł do przekonania, że znajdująca się na nich parafka w miejscu podpisu kierownika zakładu pracy lub upoważnionego pracownika jest w istocie identyczna, zaś na umowie o pracę świadka P. G. widnieje ponadto obok wspomnianej parafki pieczętka kierownika zakładu PHU – (...) (k 107). Tym samym wskazane powyżej dokumenty stanowią wiarygodne źródło dowodowe. Nadto z zeznań powołanych w sprawie świadków M. F. i P. G. wynika, że T. B. był kierownikiem w A., jak również że wnioskodawca w spornym okresie był zatrudniony w przedmiotowej firmie. Stąd też nie ulega wątpliwości, iż parafka znajdująca się na świadectwie pracy skarżącego, stanowiącym dowód wykonywania przez niego pracy w spornym okresie od dnia 6 kwietnia 1994 roku do dnia 21 kwietnia 1997 roku, w istocie należy do kierownika odwołującego T. B. w A., który był osobą uprawnioną do podpisywania tego typu dokumentów.

Co istotne pośrednio również z zeznań właściciela A. - A. M. wynika, że podpis na tym świadectwie najprawdopodobniej należy właśnie do kierownika T. B., który zajmował się sprawami pracowniczymi.

Odnośnie podnoszonego przez organ rentowy zarzutu dotyczącego braku w w/w świadectwie pracy wnioskodawcy informacji czy były opłacone składki na ubezpieczenie społeczne, wskazać należy, że przedłożone w toku postępowania przez skarżącego kopie PIT-ów 11 stanowią dowód podlegania ubezpieczeniom społecznym przez wnioskodawcę w okresach: od 1 kwietnia 1994 roku do 30 listopada 1994 roku, od 1 stycznia 1996 roku do 31 grudnia 1996 roku oraz od 1 stycznia 1997 roku do 21 maja 1997 roku jako pracownika w firmie (...). Poza tym w tym okresie A. M. rozliczał się deklaracjami bezimiennymi, co uniemożliwia jednoznaczne stwierdzenie czy takie składki akurat od wynagrodzenia wnioskodawcy były odprowadzane. Natomiast niewątpliwie odwołujący był w spornym okresie zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w firmie (...), a tym samym podlegał obowiązkowym ubezpieczeniom

społecznym, a pracodawca miał obowiązek odprowadzania takich składek. To czy pracodawca w rzeczywistości odprowadził składki za odwołującego pozostaje bez wpływu na rozstrzygnięcie w przedmiotowej sprawie, gdyż skarżący nie może ponosić negatywnych konsekwencji ewentualnego nieodprowadzania składek przez pracodawcę, w sytuacji kiedy udowodnione zostało, że podlegał on obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym jako pracownik.

Jeśli chodzi natomiast o zarzut organu rentowego dotyczący braku w w/w świadectwie pracy informacji o tym czy były wypłacane skarżącemu zasiłki chorobowe, opiekuńcze, świadczenia rehabilitacyjne, to tutejszy Sąd pragnie podkreślić, że z samego świadectwa pracy wynika wprost, że w tym okresie zatrudnienia wnioskodawca nie miał żadnych nieobecności z tytułu choroby (w świadectwie pracy wskazano „0”)

Odnosząc się do kwestii braku wskazania w w/w świadectwie pracy informacji czy wnioskodawca w spornym okresie, będąc zatrudniony w A., przebywał na urloпах bezpłatnych wskazać należy, że nie ulega wątpliwości, iż w świadectwie pracy należy podać informacje dotyczące okresu i rodzaju wykonywanej pracy, zajmowanych stanowisk, trybu rozwiązania albo okoliczności wygaśnięcia stosunku pracy, a także inne informacje niezbędne do ustalenia uprawnień pracowniczych i uprawnień z ubezpieczenia społecznego. W sytuacji, w której pracodawca nie wskazał w świadectwie pracy, że odwołujący przebywał w jakichkolwiek okresach w czasie tego zatrudnienia na urloпах bezpłatnych, należy uznać, że z takich urloпов nie korzystał. Brak jest podstaw do twierdzenia, że było inaczej zwłaszcza, że pracodawca odniósł się do rubryki dotyczącej zasiłków, a nadto organ rentowy nie udowodnił jakoby wnioskodawca miał w tym czasie korzystać w jakimś okresie z urlopu bezpłatnego. Gdyby w istocie wnioskodawca przebywał na wspomnianych urloпах taka informacja z pewnością znalazłaby się w świadectwie pracy, zaś w sytuacji braku tego rodzaju dookreślenia należy przyjąć, że wnioskodawca na nich nie przebywał.

Mając na uwadze wszystkie przytoczone okoliczności, okres zatrudnienia wnioskodawcy w PHU (...) w Ł. w okresie od dnia 6 kwietnia 1994 roku do dnia 21 kwietnia 1997 roku nie budzi wątpliwości, a pośrednio ze złożonych przez wnioskodawcę kopie PIT-ów 11 za wskazany okres wynika, że pracodawca zgłaszał swoich pracowników do ubezpieczenia społecznego. Tym samym w/w okres należy uznać jako składkowy (art. 6 ust. 1 pkt. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS).

Stąd też, Sąd Okręgowy działając na mocy art.477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję ZUS, w ten sposób że zobowiązał pozwany organ rentowy do ustalenia wysokości renty z tytułu niezdolności do pracy ubezpieczonego P. B. od dnia 23 maja 2019 roku, z uwzględnieniem okresu jego zatrudnienia w PHU (...) w Ł. w okresie od dnia 6 kwietnia 1994 roku do dnia 21 kwietnia 1997 roku, jako okresu składkowego.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi organu rentowego wraz z aktami rentowymi oraz pouczeniem, iż w terminie 14 dni od dnia otrzymania wyroku z uzasadnieniem przysługuje mu prawo złożenia apelacji do tutejszego Sądu Okręgowego w Łodzi, które rozpoznaje Sąd Apelacyjny w Łodzi

A.B.